

Családban élek!?

Előfohász: „Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom! Ne mondhasa ellenségem: Végeztem vele! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom! Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem. (Zsolt 13,4-6) Ámen.

Gyülekező ének: 105:1-3: „Adjatok hálát az Istennek...”

Fennálló ének: 155: „Ó, Úr Isten légy közöttünk...”

Fő ének: 399:1-7: „Ímhol vagyok, édes Uram, Istenem...”

Köszöntés: „Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam! Mert te vagy az én sziklaváram; vezess, és terelgess engem nevedért! Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten! Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait.” Ámen. (Zsolt 31, 4.6.8)

Lekció: Mózes I. könyve 39

Előima

Olyan jó látni azt Urunk, hogy megtarthatja magát mindent fiatal tisztaságban és becsületben, ha Veled jár. Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy Te türelmes és engedelmes voltál egészen a keresztfának haláláig. Hatalmas szeretet és erős kötelék van ebben az engedelmisségben. Taníts meg ma bennünket valóban kitartani. Kitartani Melletted, kitartani családjunk mellett, kitartani feleségünk, gyermekeink mellett, kitartani munkánk és munkahelyi közösségünk mellett, kitartani gyülekezetünk mellett. Bocsásd meg, hogy mi mindent egyszerre és azonnal akarunk. Nem bírjuk el az ellentmondásokat. Nem bírjuk el a változásokat. Nem bírjuk meg a nehézségeket. Látjuk önmagunkat és látunk Téged. Légy ma velünk és oktass az élet minden oldalát elfogadni és türelemmel, alázattal és szelídséggel megélni. Könyörgünk az élő igéért, hogy a mindennapokban hasson és eszünkbe jusson mindaz, amit Tőled kaptunk. Köszönjük a mindent. A beteljesített imádságokat, az elkért áldásokat, de velük együtt jövő nehézségeket, mert Te mindenben átsegítettél. Társalamból társsá, fiúból férfivá, lányból asszonnyá formáltál. Köszönjük a társunkat, akit mellénk rendeltél, hálásak vagyunk az anyaméh jutalmáért, a gyermekekért, világosítsd meg előttünk az Általad elképzeld jövőt, holnapot, hogy a mában is tudjuk, Te hatalmas vagy és irgalmad nagy. Találj meg bennünket, hogy minden közösségben Téged dicsérjünk és Veled éljünk. Jézus Krisztusért, könyörülj meg rajtunk és szólj hozzánk egészen személyesen. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 170. „Jövel ó, áldott Szentlélek...”

Textus: Mózes I. könyve 39,2.21

„De az Úr Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, és egyiptomi urának a házában élt. De az Úr Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és kedveltté tette a börtönparancsnok előtt.”

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy fiú egyszer megkérdezte Michelangelótól, miért dolgozik olyan elszántan azon a márványtömbön, amiből később egyik mesterműve, a Dávid szobor lett. A művész így felelt: „Egy angyal van elrejtve ebben a kőben, és én kiszabadítom.”

József is hasonlóan elkötelezett és eltökélt. Tudja, kinek és kiben hisz. Ismeri útját, ami az apjától kapott csillogó ruhán, álmain, a mély kúton és az izmaeli karavánon keresztül, egészen Potifár házáig vezet. Tudja, mi van mögötte és tudja, hogy kivel indul el. Helyes identitással bír. Nem keresi önmagát, mert már Isten rátalált. Egy ember anélkül, hogy tudná ki az alapja, nem tudja teljesen megválaszolni a „Ki vagyok én?” kérdést. A mai társadalmunk gyötrő identitásválságban szenved. Számtalan ember gyökértelen, a hovatartozás érzése nélkül tengődik. Kapcsolataink azért mennek tönkre, mert önmagunkkal nem vagyunk tisztában és háritunk. Bántjuk feleségünket, férjünket, gyermekeinkre vagyunk mérgesek, és közben önmagunk irányába vannak a legnagyobb elvárásaink, de nem tudjuk őket teljesíteni. Józsefről ennyit ír a Szentírás: Az Úr Józseffel volt. Ez az identitás hiányzik belőlünk, házasságainkból, szülő-gyermek kapcsolatainkból. A Biblia válasza egyértelmű: Jézus Krisztuson keresztül, a Fiún keresztül közvetlen és személyes kapcsolatod van az Atyával. Aki ugyanis Atyaként ismeri Istent, már nem küzd identitás problémával. Aki tudja, hogy Isten gyermeke, és Őt szereti, gondot visel róla, a világ legjobb családjába tartozik.

Kedves Testvérem! Tisztában vagy önmagaddal? Ugyanis sokszor túl szegényes képünk van önmagunkról. Óriási problémát jelent beszélni a gyengeségeinkről, a buktatóinkról. Mérhetetlen lelki és érzelmi szenvedés megy végbe egy-egy emberben, aki nem becsüli önmagát eléggé. Kézen fogva Istennel minden könnyebb, a te nehezen cipelt életed is. Aki nem szégyelli Istent, nem szégyelli férjét, feleségét, gyermekeit, egész családját. Beszélni és párterápiára, szülő-gyermek terápiára járni,

nem szégyen. A kínos csönd a szégyen. Amikor már nincs mit mondanod, de ennek nem a másik, hanem éppen te vagy a gátja. Nem kínosan, nem kényelmetlenül, nem feszéjzve élni, hanem beszélni Istennel és egymással mindenről, ami ránk van bízva. Ne sajnáld magad, hanem élj. Ha szeretsz, akkor élsz. Ha nevensz, akkor élsz. Ha sírsz, akkor élsz. Ha megszerzel valamit, akkor élsz. Folyamatosan tanulod az életet. Mindig tanulsz élni. Olyan vagy, mint a kezdő tanulóvezető, aki folyamatosan elképzeli, hogy mi lesz a vizsgán. Anna Frank naplójában a következőket jegyezte le: A halott emberek több virágot kapnak, mint az élők, mert a sajnálat erősebb, mint a hála. Sajnos ez jellemző ránk is, és egész társadalmunkra. Engem sajnálj, engem pátyolgass, engem tégy tisztába, velem törődj. Ez önzés. Ha egyszer igazán felfogjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk, és hogy Ő meghitt és személyes módon szeret bennünket, érdeklődést tanúsít irántunk, soha nem túl elfoglalt hozzánk, és közvetlen, személyes kapcsolatra vágyik velünk, akkor fogjuk felismerni önmagunk értékét. Tudod-e, hogy mi a te hozzáadott értéked a családban férjként, feleségeként, gyermekként, nagyszülőként. Mi az, ami a te dolgod? Mi az, ami felett neked kell örködni? Mi az, amit neked kell megtenni ahhoz, hogy teljes legyen az, amit Isten akar. Ugyanis az otthont, a fészket Isten teremti meg. Aki hűséges marad az Úrhoz, a mennybe jut, amikor meghal. Aki Atyaként tekint az Úrra, nem ragaszkodik a jóhoz, a földi családokhoz, főleg ha bűnnel kísértik. A földi ember ragaszkodik mindenhez. Lakásához, inkább elcsendesül, csak el ne veszítse a biztosat. József nem úgy él. Nem enged a csábításnak. Tudja, hogy jövendő Ura, vezeti. Tudja a helyét és tudja az idejét mindennek. A csábításra nem felel. A mennyei otthon tudata kell, hogy átjárja az életet. Mindegy, hogy Potifár házában vagy épp a börtönben vagyok, ha Istenem velem van, akkor otthon vagyok. A családi kapcsolataink lelkünk tükrei. Biztos helyünket egyedül Isten garantálja. József pedig inkább becsületes marad, mintsem engedjen a csábításnak. Minden az övé. de ura felesége nem. Drága nagymamám mondta mindig: „A becsület olyan, mint a gyufa, csak egyszer lehet felhasználni.” Potifárné jól ismeri Szabó Lőrinc Két önzés titkos párbaja versét, akivel együtt vallja: „Annyira kellesz, hogy - látod - megtanultam *hallgatni* érted, annyira kellesz, hogy

álmaimból könnyedén kilépek, annyira kellesz, hogy téged kereslek, nem a szerelmet, gondolataidba vegyültem, mint anyja könnyeibe a gyermek.“ Csak a birtoklás vágyát ismeri, de nem ismeri az igazi Birtoklót.

Hol vagy igazán otthon? Hol érzed magad igazán otthon? Menekülsz otthonról vagy szeretsz haza menni? Egy keresztyén nő, amikor a halálos ágyán volt, lányától a következőt kérte: „Amikor meghalok, ha sírkövet akarsz nekem állítani, akkor csak egy szót íráss rá: Hazaköltözött.“ József nem magyarázza bizonyítványát, mert minden egyértelmű Isten előtt, és tudja, hogy Ő teljes biztonságot nyújt számára. Távol tartja magát más családjától, mert ez Isten akarata, de ahová állította, ott bátran és odaadóan szolgál. Istennel és Istennél biztonságban vagy. Képzeld el egy gyermeket, aki biztonságban nyugszik apja karjaiban és a vállához simul arcocskája. Lehet, hogy zűrzavar és fájdalom van körülötte, mintha darabjaira hullana a világ. Ám a gyermek békében pihen, és nem gondol arra, hogy mi történik a környezetében. Minket ugyanígy biztonságban tart karjaiban az Atyánk. Lehet, hogy a te családod is csak egy kicsi nyájacska, kibontakozó élettel, mindenféle vadállattal körbevéve, de ha Isten elkötelezte magát, hogy nekünk adja az országot, akkor nincs az az erő, ami képes lenne azt visszatartani tőlünk! Ugyanis az a lényeg, hogy mi motivál bennünket. Gyakran elkövetjük azt a hibát, hogy a családban elért biztonságot a sikerrel párosítjuk. Úgy gondoljuk, hogy mindent megteremtettünk. A család egy bomba biztos pont, és én a leghatalmasabb gyülekezetbe járok, a legnagyobb összejöveleket tartom, a legtöbb családtag engem elfogad. Ez egy nagy tévedés. Az igazság az, hogy minél több sikert érünk el, annál kevésbé vagyunk biztonságban. József ezt nagyon jól megtanulta. Potifár házában nemcsak Potifár jóindulatát kereste, a börtönben nemcsak a börtönparancsnok jóindulatát kereste, hanem Isten akaratát teljesítette. Nem versenget a másik jóindulatáért, hanem Krisztus szolgája maradt. Istennek kedves és örömet szerző cselekedetekre összpontosított. Az Atyának szerzett örömet életével, jelenlétével mindenhol, ahol csak járt. Nem kereste a maga hasznát. Nem a vágyak és nézetek embere volt, hanem a vágyak és önzés helyett kölcsönös törődés jellemezte. Odafigyelt a rábízottakra, de

nem úgy, ahol ők akarták, hanem ahogyan Isten akarta. Odafigyelt azokra, akik fontosak voltak számára, de nem volt benne majomszeretet, nem volt benne megfelelni akarás, nem volt benne hátsó szándék, hanem őszinteség Isten irányába. Mennyire vagyunk őszinték családjainkban? Mennyire őszinte a hozzáállásunk, vagy csak megvásároljuk a másik szeretetét, azt mondjuk, amit hallani akar, azt tesszük, ami nekünk megfelel, hogy jó pontot szerezzünk, de semmi más, önzetlenség, becsület, tisztesség nincs bennünk. Milyen a hozzáállásunk a családunkhoz? Az Istentől kapott látásra van szükségünk a szeretet megélésében, mert igazából csak akkor látod meg a műalkotást valamiben, amin sokan keresztülnéznek vagy, amit értéktelennek tartanak. Mi adhatna neked nagyobb elégedettséget, ha önmagadra, ha családodra, ha szeretteidre, ha ellenségeidre, ha munkahelyi közösségedre, és ha gyülekezetedre nézel, mint Isten életedre vonatkozó céljainak a betöltése. Felelj ma az Úrnak őszintén feltett kérdésére: Isten szerinti családban élsz? Az úr, amit betölteni próbálsz örökkévaló dimenziójú, ezért csak Krisztus tudja betölteni. Ezért kell így imádkoznod: „Uram, mutasd meg életemre vonatkozó látásodat.” Ámen.

Utóíma:

„Az Úrnak félelme az ismeret kezdete.” (Péld 1,7)

„Hallgassatok az én szavamra, akkor én Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. Mindig azon az úton járjatok, amelyet én mutatok nektek, hogy jó dolgokat legyen!” (Jer 7,23)

„Tudom, Istenem, hogy te a szíveket vizsgálod, és gyönyörködsz az őszinteségben. Én mindezt őszinte szívvel, önként adtam, és most örömmel látom, hogy önként adakozott neked néped, amely itt összegyűlt.” (IKrón 29,17)

„Kész a szívem, Istenem, arra, hogy énekeljek és zengedezzek lelkesen!” (Zsolt 108,2)

„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.” (Zsid 4,16)

„...az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus.” (Ef 4,15)

„Ha ti megtartjátok az én ígéretet, valóban tanítványaim vagytok; ³² megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (Jn 8,31-32)

„Szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén.” (Kol 1,9)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékkul, az Istennek kedves illatként.” (Ef 5,1-2)

Áldás: Jézus mondja: „Aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.” (Jn 18, 37b)
Ámen.

Záró ének: 399:12-15 „Fordítsd hozzám szent Atyám szemeidet...”